

Çözüksüzlüklerimiz 1

– Gülalkan · 27 Ağustos 2013

Merhabalar;

Yaşamda her olayın çözümlü olduğuna inanırız genelde yanıldığımızı hiç düşünmeden...

Oysa öyle olaylara şahit oluyoruz ve bizzat öyle olaylar yaşıyoruz ki, çözümlü yok, YOK!

Örnek:

Çiftçinin, tarımla ekerek biçerek ailesinin geçimini sağladığı tek arazisi var...

Bir gün geliyor bakıyor ki, kendisinden evvel davranan birisi, tarlasını sürmüş ve ekmiş...

Ne yapacağını şaşırır. Araştırma yapar sonuç alamaz. Bilenler de belki korkularından söylemiyor olabilirler...

Resmi makamlara başvurur, "tarla senin, mahsul de senindir" derler...

İkilemler yaşamaya başlar zihninde:

a) Mahsulün büyümesini bekleyip ürünü hasat etse, karşısında eli silahlı birisini bulacak, kendisi ve ailesinin canı tehlikede...

b) "Tapusu üzerimde, tarla benim değil mi" diyerek tarlayı yeniden sürse, farklı bir ürün ekse...Yine eli silahlı kişiyi karşısında bulacaktır, emeklerinin heba edildiği gerekçesiyle...Yine can derdine düşer...

Ailenin tek geçim kaynağı olan tarlasını özgürce ve de korkusuzca ekip biçemiyor. Resmi kurumlar ise "ek- biç, tarla senin" diyorlar...

Bu durumda ne yapılır değerli okur?

Silaha silahlı mukabele etmekten başka çare var mıdır? Böyle bir durumda ortalık kan gölü olur ve iki taraftan çok sayıda ölümler kaçınılmaz hale gelir...

Şu sıralar Güneydoğu'da sıkça yaşananlar bunlar...

Can ve mal güvenliği yetersiz...Devletin önlemlerinden söz etmek mümkün değil...Yasalar var mıdır, varsa hükümleri nelerdir? Ama gel gör ki işlemeyen, işletilmeyen maddelerin olduğu tahmini var...

Devletin masum vatandaşını koruması şart, mağduriyetini önleme açısından...

En azından tarlayı zorla kullanan-kullanmak isteyen kişiyi hapse atması gerekir.

Devleti kendisini korumadığı zaman, vatandaş kendisini koruyacaktır ya silahlanarak ya da başka illegal yöntemlere baş vurarak...

Olması gereken bu değildir tabii...

O zaman yüce devletimiz şunu mu söylemek istiyor "vatandaş, kendisini korusun ama legal ama illegal yöntemlerle..."

Bu, silahlanmaya teşvik değil midir?

Mantığın dışındaki bir durumdur,

Bir çözümsüzlüktür ve mutlaka bir çözümlü olmalıdır...

Gözünü kan bürümüş adam kinini kusarak acımasızca birkaç kişiyi birden öldürüyor. Yakalanıp ifadesi alınıyor ve bilmem kaçınıcı madde kapsamında çok az bir ceza verileceği biliniyor...

Mahkemede, öğretildiği üzere kravatını düzeltip boynunu sağa eğerek ifade verir ve hakime mahzun, melül bakarak "pişmanım efendim" der. Bu "iyi halinden dolayı" cezası hafifler alacağı cezanın nispi bir kısmını yatar ve bir kaç sene sonra yine aramızda, "yeni cinayetlerine devam edebilirsin" dercesine... O zaten cinayetlerini tasarlarken bu durumu biliyordu, idam cezası da kalktığına göre, kısa zamanda özgür kalacağını hesaplamıştı...

Devletin koruyucu kanatlarından nasıl söz edebiliriz?

"Devletin koruyucu kanatları masum ve mağdurdan ziyade, suçluları korumak için mi var" sorusu zihinlerimizde cevap aramakta...

İdam yok, cezalar yetersiz, hafifletici yanları daha çok...

Masum vatandaşların güvenliği nerede?

Çok zor değil aslında...Katilin birden fazla cinayeti var, ağırlaştırılmış müebbet uygula...Masraflı ve devlete yük olması istenmiyorsa, çalıştır katili gerekli hizmetlerde...Ağaç diktir, garsonluk yaptır daha ziyade aşağılayıcı alt hizmetlerde bilhassa zor tahammül edilen kanalizasyon işçiliklerinde yarım yevmiye ile...Ama hep ve ömrünün sonuna kadar...

Bunlar yapılmadığı takdirde;

"Ey öfkeden köpürmüş hincını alamamış kişiler, haydi iş başına, kendi sorunlarınızı kendiniz çözün gerekiyorsa silah kullanın, biz arkanızdayız, cezalarınız da az olacak" şeklindeki gizli bir anlam, masum vatandaşın vicdanlarını yaralamakta...

Cezaların ağırlaştırılması ve idamın geri gelmesi şarttır aksi halde, toplumsal kaosa gider ki;

Bu bir çözümsüzlüktür...

Ömrünü tamamlamış bir kişi ölüyor.

Varisleri mal paylaşımına gidiyorlar.

Önce rıza ile...Varislerden biri sorumsuzca yaşamış, gününü gün eylemiş ve bir dikili ağacın sahibi bile olmamıştır...Miras olayı bir şanstır bu aile için...

Diğer kardeşlerin durumu iyidir, işleri, evleri arabaları vardır.

Paylaşımında "eşit pay" esastır...Durumu zayıf olan:

-Sizde var, ihtiyacınız yok sizin...

Diyerek mirasın tamamına konmak ister. Diğerleri:

-Ölüm hak, miras helal, eşit şekilde paylaşacağız...

Diye diretince anlaşma mümkün olmaz ve iş mahkemeye intikal eder...

Mahkemeler, ah o mahkemeler...Eskiden kağrı arabaları vardı, Kurtuluş savaşımızda top ve mermi taşıyan...Ama öküzler çektiği için de çok yavaş yol alırdı...

Bizim mahkemelerimiz de kağrınlardan daha yavaş yol almakta...Dava süreci içinde akla gelmeyecek sebeplerden, örneğin;

Soyadı düzeltmesinden erteleme...

Doğum tarihinde ay farklı yazılmış erteleme...

Bu tapu eski tapulardan, yenisinin çıkarılmasına diyerek erteleme,

Eski tapu-yeni tapu ada pafta sayıları tutmuyor diye bir erteleme daha,

Gayri menkul 18 e giriyor, satılmaz şerhiyle madde dışına çıkarılması,
Bilirkişinin rayiç bedel tespiti ile masraflar ve erteleme...

Satış kararı...

Sevinir diğer varisler...

Bu defa maliye itiraz edermiş bir gayrimenkulün düşük fiyat gösterilmesine...

Yeniden bilirkişi yeni fiyat belirler...

Bütün bunlar, 2 veya üç aylık aralıklarla...

Satış uygulanacakken,

Bir gayrimenkulde adresi tespit edilemeyen bir varis olduğu,

Yaşıyorsa gazete ilanlarıyla aranması...

Uzun bir süre o kişinin beklenmesi...

Yine satışa geçilecekken,

Hisseli bir tapuda varislerden birinin borcuna karşılık banka ipoteği engeliyle resmi prosedürün yürütülememesi...

Diğer varisler de bu uzun süre içinde tek tek ebediyete göçtüler ki asıl onların hakkıydı faydalanmak...

Her varisin ölümünde davanın yeniden açılması, yeni veraset ilamları, yeni belgeler...

Ve dava devam ediyor...

Ölen kişi 29 sene evvel ölmüştü...Allah rahmet eylesin Zehra anne'ye...

Bu dava bizim davamız...

Bu işte bir gariplik yokmu?

Kesin paylaşma olmadığı için 29 senedir kira ödemeksizin evde oturan durumu zayıf varis, 29 sene bahçelerden ve diğer gayrimenkullerinden istifade eden yine aynı varis, şu anda paylaşılsa bile hiç nemalanmayan diğer varislere haksızlık yapmış olmuyor mu?

Örneğin, zamanında paylaşılsaydı o araziler; bize ait olacak dönümlerce araziye cevizlik yapacaktık. 29 yaşındaki ceviz ağaçlarının şu andaki verimini tahmin edersiniz ki biz bundan mahrum kaldık...

Devletin, uzun zaman paylaşılabilen gayrimenkulleri kamulaştırarak, ucuz-pahalı ihale yoluyla satışa çıkarıp, bedellerini hisseleri karşılığında varislere ödemesi gerekirdi...

Vatandaş mağdur...Devletin mağdur ve masumun yanında olması gerekmez miydi?

İşte bir çözümsüzlük örneğimiz daha...

Devam edecek.....

Selam ve saygılarla...

Yurdagül Alkan.